

Το «Αρχείο Πολέμου» με ιδιαίτερη χαρά σας προσκαλεί στην παρουσίαση με θέμα

«Ο Μίκυ Μάους πάει στον πόλεμο: από τον Ουόλτ Ντίσνευ στον Πολενάκη»

Το κινούμενο σχέδιο και ο ρόλος του στην προπαγάνδα, διαφώτιση και επιμόρφωση κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου

Η παρουσίαση θα περιλαμβάνει προβολές Αμερικάνικων, Γερμανικών, Ιταλικών, Ρωσικών και Ιαπωνικών ταινιών της εποχής , σύντομης διάρκειας, καθώς και μία έκπληξη από την Ελλάδα.

**Σάββατο, 21 Μαΐου 2106
7:30 μ.μ.**

Ομιλητής:

Ανδρέας Φρέρης

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΤΑΙΝΙΑ»...

Η προπαγάνδα γενικά, και ειδικά αυτή που εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια του πολέμου, αποτελεί ένα από τα πλέον «ακανθώδη» κεφάλαια της μαζικής επικοινωνίας. Η απλή προπαγάνδα είναι συνδεδεμένη με την πολιτική, ειδικά στις ακραίες και ολοκληρωτικές της εκδοχές, και φυσικά με τον πόλεμο. Οι Ναζί ήταν οι πρώτοι διδάξαντες την χρήση του κινηματογράφου ως εργαλείου προπαγάνδας (θυμίζουμε την περίπτωση της Λένι Ρίφενσταλ) παρά το ότι πιο πριν ο Σεργκέι Αϊζενστάιν είχε ήδη βάλει το σπόρο του προπαγανδιστικού φιλμ στη Σοβιετική Ένωση.

Ωστόσο, στην προπαγανδιστική χρήση του κινουμένου σχεδίου πρωτοστάτησε το Χόλιγουντ και η Αμερική με επικεφαλής τον Ουόλτ Ντίσνεϋ που υπέγραψε πάνω από 200 φιλμ για τις ανάγκες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και του Γενικού Επιτελείου Στρατού στις ΗΠΑ. Εκτός από τον Ντίσνεϋ και άλλα στούντιο, όπως για παράδειγμα η Warner Bros, παρήγαγαν ανάλογα προπαγανδιστικά κινούμενα σχέδια.

Η παραγωγή αυτού του είδους ταινιών σε άλλες εμπόλεμες χώρες δεν υπήρξε στον ίδιο βαθμό συστηματική και ως εκ τούτου σημαντική. Περιέργως ούτε οι Ναζί ούτε οι Άγγλοι χρησιμοποίησαν για προπαγανδιστικούς σκοπούς το κινούμενο σχέδιο. Αυτό μπορεί να οφείλεται στο ότι η τεχνολογία που απαιτούσε δεν ήταν ακόμη προσιτή, με αποτέλεσμα το κόστος παραγωγής ενός φιλμ κινουμένων σχεδίων να είναι δυπρόσιτο. Αυτό δεν αποτελούσε πρόβλημα για το Χόλιγουντ του Ουόλτ Ντίσνεϋ, που είχε ήδη περάσει στο στάδιο της «βιομηχανοποίησης» των κινουμένων σχεδίων.

Η παρουσίαση θα επικεντρωθεί σε τρία είδη ταινιών

1. Καθάρως προπαγανδιστικών και στρεφόμενων εναντίον του εχθρού
2. Αμιγώς πληροφοριακών (π.χ. φιλμ για το πώς έπρεπε να καθαριστεί ένα πολυβόλο)
3. Ηθικοπλαστικών-πληροφοριακών, που συνδύαζαν την προπαγάνδα με χρήσιμες οδηγίες γύρω από τρέχοντα προβλήματα (για παράδειγμα ταινίες για την πρόληψη της μαλάριας).

Τα φιλμ αυτά δεν δείχνουν μόνο πού αποσκοπούσε η προπαγάνδα κάθε χώρας. Κάτι τέτοιο άλλωστε είναι σχεδόν αυτονόητο. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον αποκτά ο τρόπος με τον οποίο παρουσίαζαν την κοινωνία στην οποία απευθύνονταν. Το κινούμενο σχέδιο μάλιστα είχε το πλεονέκτημα να είναι σε θέση να δείξει με «δυο πινελιές» χιλιάδες πράγματα, που δεν μπορούσε να προβάλλει ο κινηματογραφικός φακός χωρίς τα ειδικά εφέ, που τότε βρισκόνταν ακόμη σε πρωτόγονο στάδιο σε σχέση με τα σημερινά. Και να το κάνει αυτό με ένα εντυπωσιακά καθαρό και ωραίο χρώμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΡΕΡΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στο London School of Economics στην Αγγλία, όπου και απέκτησε δίπλωμα διδάκτορα στα Οικονομικά. Δίδαξε ως καθηγητής στο London Metropolitan University (1968-1984), στο City University of Hong Kong (1985-1990) και εν συνεχεία με έδρα το Hong Kong εργάστηκε ως οικονομικός σύμβουλος (1990-2014) για τις GT Capital, Salomon Brothers, Bank of America και BNP Paribas. Από τον Μάιο του 2014 έχει ιδρύσει στο Hong Kong την ιδιωτική συμβουλευτική εταιρία Ecognosis Advisory Ltd. Πιστεύει ωστόσο πως το πιο σημαντικό γεγονός στη ζωή του είναι ο γάμος του με την Αναμπέλλα, το 1981.

Το ενδιαφέρον του για τον πόλεμο γενικά, και ειδικότερα για τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, γεννήθηκε μέσα από τις ζωντανές και ατελείωτες διηγήσεις των γονιών του και των συγγενών, όταν τα κυριακάτικα βράδια της δεκαετίας του 1950 συγκεντρώνονταν γύρω από το τραπέζι του φαγητού. Εκεί όλοι διαγωνίζονταν για το ποιος θα αφηγηθεί τις πιο εντυπωσιακές (κάποτε και τρομακτικές) αναμνήσεις από την Κατοχή, τα Δεκεμβριανά και τον Εμφύλιο, σε εμάς, τους πιο μικρούς και συνήθως – εξαιτίας αυτών των αφηγήσεων- έντρομους ακροατές.

Αυτή η ιδιαίτερα πολύτιμη εμπειρία από την επαφή του με τη ζώσα ιστορία του δημιούργησε ένα έντονο ενδιαφέρον για τις συμπεριφορές των κοινωνιών υπό πίεση, ιδιαίτερα

της Ελλάδας, που οδήγησε στην ίδρυση του Αρχείου Πολέμου δίνοντας μία συγκεκριμένη και ιδιαίτερα απολαυστική μορφή στο ενδιαφέρον αυτό. Μεγάλος του έρωτας είναι η σημειολογία της πολεμικής φωτογραφίας και των πολεμικών ταινιών, μυθοπλασίας ή ντοκιμαντέρ, καθώς και ό,τι άλλο συνδέεται με την οπτική καταγραφή της ιστορίας και της μνήμης.

ΑΝΑΜΠΕΛΛΑ ΛΕΒΙΝ- ΦΡΕΡΗ

Γεννήθηκε στο Young της Ουρουγουάης και σπούδασε Ιατρική στο Μοντεβιδέο και στο Μπουένος Άιρες. Σ' αυτές τις δύο πόλεις εργάστηκε σε μεγάλα νοσοκομεία, όπως επίσης σε μεγάλα ιατρικά κέντρα στο Λονδίνο και το Χονκ Κονγκ.

Αυτό το διάστημα είναι επίτιμη πρόξενος της Ουρουγουάης στο Χονκ Κονγκ και το Μακάο, ενώ διευθύνει παράλληλα τη μη κερδοσκοπική εταιρία Chopin Society of Hong Kong Ltd, που διοργανώνει στο Χονκ Κονγκ, την Κίνα και γενικότερα την Ασία ρεσιτιάλ κλασικής μουσικής καθώς και έναν τριετή διεθνή διαγωνισμό πιάνου.

Έχει επίσης ιδρύσει, μαζί με τον Ανδρέα, στη γενέθλια πόλη της, το Young, το ίδρυμα «Παρνασός» με δύο ιδιόκτητα κτίρια: το «Λόγος» στο οποίο στεγάζεται το πολιτιστικό κέντρο και η παιδική βιβλιοθήκη, και το «Μέλος», μια μουσική βιβλιοθήκη με πάνω από 15.000 CDs, LP και DVD κλασικής μουσικής.

Το «Αρχείο Πολέμου» υπήρξε δική της έμπνευση, υποβοηθούμενη από το ότι ή θα έπρεπε να βγουν από το σπίτι τους στο Χονκ Κονγκ η ίδια και ο Ανδρέας, ή θα έπρεπε τα στρατιωτάκια του Ανδρέα να βρουν τη δική τους εστία. Τα υπόλοιπα είναι ιστορία...

Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε για το εάν προτίθεσθε να παρακολουθήσετε την εκδήλωση, επικοινωνώντας τηλεφωνικά με την διδα. Μάκα Ντοκχνάτζε στο τηλέφωνο του Αρχείου 2108676390, ή στο κινητό 69-98088220, η email afreeris@wararchivegr.org **το αργότερο μέχρι 18/5/2016** καθώς ο χώρος είναι περιορισμένος